També jo a l'altre costat

Et dono gràcies Senyor,
perquè sóc com els altres homes.
Intento estar segur de mi mateix davant la teva absència,
quadro la meva comptabilitat per no ser sorprès al final de la jornada.

Em comparo amb els altres i miro des de dalt als que jutjo pecadors,
i en la comparació, no en tu, he posat la meva seguretat.

També jo tinc elaborades condemnes de moda,
publicans al servei dels qui imposen el seu imperi,
però amago en l'ambigüitat els meus pecats de sempre,
radicals trampes amb tu, abismals talls amb l'altre.

També jo tinc les meves assegurances d'estalvis i delmes,
petites monedes al comptat amb les que pretenc negociar
la falta d'entrega al teu misteri.

També jo surto satisfet de sentir-me a mi mateix
de peu en el centre del temple.

Com els altres homes, ja puc obrir-me al teu perdó
donant-me cops al pit al costat del publicà.

(Benjamín González Buelta)